

N. 3156/2993
ΤΙΤΛΟΠΟΙΗΣΗ ΔΑΝΕΙΩΝ

63/2013 ΕΦ ΔΥΤ. ΜΑΚ. (641547)

(ΑΡΜ 2014/489)

Μεταβίβαση τιτλοποιημένων, επιχειρηματικών απαιτήσεων.

Όταν εκδοχέας απαίτησης είναι εταιρία εδρεύουσα εκτός Ελλάδος και οι μεταβιβαζόμενες απαιτήσεις αφορούν καταναλωτές, πληρωτές στην Ελλάδα, τα όργανα της εταιρίας αυτής (εκδοχέως) υποχρεούνται να αναθέτουν τη διαχείριση σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα που κατοικοεδρεύουν στην Ελλάδα. Υποχρέωση γνωστοποίησης του ως άνω διορισμού διαχειριστή στο ενεχυροφυλάκειο.

Οι διατάξεις των άρθρων 211 επ. του ΑΚ περί εκουσίας αντιπροσώπευσης του ουσιαστικού δικαίου δεν εφαρμόζονται ως προς τη διεξαγωγή της δίκης, όπου και δεν δύναται να θεωρηθεί επιτρεπόμενη η εκούσια αντιπροσώπευση.

Η μεταβίβαση επιχειρηματικών απαιτήσεων με σύμβαση και η τιτλοποίησή τους κατισχύει τυχόν συμφωνιών μεταξύ μεταβιβάζοντος και τρίτων για το ανεκχώρητο των μεταξύ τους απαιτήσεων (άρθρο 10 παρ. 8 ν. 3156/2003).

Από την καταχώριση περίληψης της σύμβασης μεταβίβασης τιτλοποιημένων επιχειρηματικών απαιτήσεων επέρχεται η εκχώρηση τους, εφόσον δεν προβλέπεται κάτι άλλο στην οικεία σύμβαση, η δε εκχώρηση αναγγέλλεται εγγράφως από τον μεταβιβάζοντα ή την Εταιρία Ειδικού Σκοπού στον οφειλέτη.

Ως αναγγελία λογίζεται η δημόσια καταχώριση της σύμβασης στο ενεχυροφυλάκειο της έδρας του μεταβιβάζοντος. Πριν την αναγγελία δεν αποκτώνται έναντι τρίτων δικαιώματα που απορρέουν από την εκχώρηση λόγω πώλησης των απαιτήσεων, διότι σκοπός της ως άνω δημοσιότητας είναι η προστασία των καλόπιστων τρίτων, ομολογιούχων ή μη (εξω-ομολογιακά αποκτώντων).

Υπολογισμός δικαστικών εξόδων σύμφωνα με αναλυτικό πίνακα εξόδων και αμοιβής. Εξαφανίζει την εκκαλουμένη ως προς το κεφάλαιο περί δικαστικών εξόδων.

Η περίληψη ελήφθη από το περιοδικό "ΑΡΜΕΝΟΠΟΥΛΟΣ", εκδόσεως του Δ.Σ. Θεσσαλονίκης.

ΕφΔυτΜακ 63/2013

Πρόεδρος: Αγλαΐα Κωτούλα.

Δικαστές: Μ. Γεωργίου, Α. Μπαχάρη (Εισηγήτρια).

Δικηγόροι: Π. Γιαννόπουλος, Ε. Κόζη, Ε. Πέρκα.

Ι. Ο ανακόπτων-εκκαλών-εφεσίβλητος με την ανακοπή του, την οποία απηύθυνε κατά της καθής η αίτηση-εφεσίβλητης-εκκαλούσας, ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Φλώρινας, σύμφωνα με το άρθρο 632 ΚΠολΔ, ισχυρίσθηκε ότι η ανακοπτόμενη υπ' αριθμό 46/2009 διαταγή πληρωμής του δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Φλώρινας, η οποία εκδόθηκε με βάση τη μεταβίβαση, επιχειρηματικών απαιτήσεων, προερχομένων από σύμβαση πιστώσεως με ανοιχτό (αλληλόχρεο) λογαριασμό, με σύμβαση εκχώρησης ύψους 184.866,91 ευρώ, πρέπει να ακυρωθεί για τους λόγους που επικαλέσθηκε στην ανακοπή. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, δικάζοντας αντιμωλία των διαδίκων κατά την τακτική διαδικασία, δέχθηκε τον δεύτερο επικουρικό λόγο ανακοπής, απορρίπτοντας σιγή τους λοιπούς, και εν συνεχεία δέχθηκε την ανακοπή ως βάσιμη και ακύρωσε την ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής. Κατά της αποφάσεως αυτής (αριθμός 38/2010) παραπονούνται με τις κρινόμενες εφέσεις τους, τόσο ο ανακόπτων, όσο και η καθής η ανακοπή και ζητούν να εξαφανισθεί, ώστε κατά μεν τον ανακόπτοντα να γίνει δεκτή η ανακοπή του κατά τον προτεινόμενο από αυτόν πρώτο λόγο, και συνεπώς η έφεσή του είναι παραδεκτή, αφού παρά την νίκη του ο άνω διάδικος επικαλείται ειδικό έννομο συμφέρον (άρθρο 516 ΚΠολΔ), προς άσκηση του ενδίκου αυτού μέσου, κατά δε την καθής η ανακοπή να εξαφανισθεί η προσβαλλόμενη

απόφαση ώστε απορριφθεί η ανακοπή.

II. Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 94 παρ. 1, 96 παρ. 1 και 104 ΚΠολΔ προκύπτει ότι στα πολιτικά δικαστήρια οι διάδικοι έχουν υποχρέωση να παρίστανται με πληρεξούσιο δικηγόρο. Η πληρεξουσιότητα δίδεται είτε με συμβολαιογραφική πράξη είτε με προφορική δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά ή την έκθεση. Για τη συζήτηση στο ακροατήριο απαιτείται ρητή πληρεξουσιότητα και αν αυτή δεν υπάρχει κηρύσσονται άκυρες όλες οι πράξεις, ακόμη και εκείνες που είχαν γίνει προηγουμένως, το δε δικαστήριο εξετάζει αυτεπαγγέλτως σε κάθε στάση της δίκης την έλλειψη πληρεξουσιότητας (ΟΛΑΠ 9/03 ΧρΙΔ 2003.440). Περαιτέρω, σύμφωνα με το αρθ. 64 παρ. 2 εδ. 1 ΚΠολΔ, τα νομικά πρόσωπα παρίστανται στο δικαστήριο με τους εκπροσώπους τους. Εξάλλου κατά το άρθρο 10 παρ. 14 ν. 3156/2003, με το οποίο ρυθμίζεται η μεταβίβαση επιχειρηματικών απαιτήσεων λόγω πώλησης με σύμβαση, δηλαδή η τιτλοποίηση απαιτήσεων «Με σύμβαση που συνάπτεται εγγράφως η είσπραξη και εν γένει διαχείριση των μεταβιβαζόμενων απαιτήσεων μπορεί να ανατίθεται σε πιστωτικό ή χρηματοδοτικό ίδρυμα που παρέχει νομίμως υπηρεσίες σύμφωνα με το σκοπό του στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, στον μεταβιβάζοντα ή και σε τρίτο, εφόσον ο τελευταίος είτε είναι εγγυητής των μεταβιβαζόμενων απαιτήσεων, είτε ήταν επιφορτισμένος με τη διαχείριση ή την είσπραξη των απαιτήσεων πριν τη μεταβίβασή τους στον αποκτώντα. Αν η εταιρία ειδικού σκοπού δεν εδρεύει στην Ελλάδα και οι μεταβιβαζόμενες απαιτήσεις είναι απαιτήσεις κατά καταναλωτών πληρωτέες στην Ελλάδα, τα πρόσωπα στα οποία ανατίθεται η διαχείριση πρέπει να έχουν εγκατάσταση στην Ελλάδα: Σε περίπτωση υποκατάστασης του διαχειριστή, ο υποκατάστατος ευθύνεται αλληλεγγύως και εις ολόκληρο με τον διαχειριστή». Επιπλέον, στην παρ. 16 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι «Στο δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 του ν. 2844/2000 της έδρας του μεταβιβάζοντος σημειώνεται η σύμφωνα με την παράγρ. 14 ανάθεση της διαχείρισης και κάθε σχετική μεταβολή». Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι στην περίπτωση που ο εκδοχέας, είναι εταιρία εδρεύουσα εκτός Ελλάδας, και οι μεταβιβαζόμενες απαιτήσεις είναι απαιτήσεις κατά καταναλωτών πληρωτέες στην Ελλάδα, τότε υποχρεωτικώς οφείλουν τα όργανα της εταιρίας αυτής να αναθέτουν τη διαχείριση σε πρόσωπα (φυσικά ή νομικά), τα οποία έχουν κατοικία ή έδρα στην Ελλάδα. Μάλιστα τόσο η ανάθεση της διαχείρισης όσο και κάθε μεταβολή σχετική μ' αυτήν, είναι τυπικές, ώστε να χρειάζεται σημειώσή τους στο οικείο δημόσιο βιβλίο του ενεχυροφυλακείου. Ο ανακόπτων ισχυρίσθηκε με τον πρώτο λόγο ανακοπής, τον οποίο επαναφέρει ως πρώτο λόγο εφέσεως, ότι η καθής δεν προέβη νομίμως στην έκδοση της ανακοπτομένης διαταγής πληρωμής, δεδομένου ότι τόσο στην αίτηση όσο και στην διαταγή ανέγραψε ότι εκπροσωπείται νομίμως από την Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρία με την επωνυμία «.....». Επειδή δε οι διατάξεις των άρθρων 211 επ. του ΑΚ περί εκούσιας αντιπροσωπεύσεως ως του πεδίου του ουσιαστικού δικαίου, δεν μπορούν να εφαρμοστούν αναλογικώς στο δικονομικό δίκαιο, (στη διεξαγωγή της δίκης), όπου και δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί επιτρεπόμενη η εκούσια αντιπροσώπευση, για το λόγο αυτό, η εκούσιος αντιπρόσωπος της καθής, «.....» δεν είχε δικαίωμα να διενεργήσει διαδικαστικές πράξεις και όσες ενεργήθηκαν από αυτήν είναι απαράδεκτες κατ' αρθρ. 63 και 64 ΚΠολΔ. Ο ισχυρισμός αυτός είναι αβάσιμος, αφού η καθής η ανακοπή, όφειλε, ως εταιρία, με έδρα το εξωτερικό (Λονδίνο), να διορίσει υποχρεωτικώς διαχειριστή στην Ελλάδα, σύμφωνα με την ειδική διάταξη του ν. 3156/2003 άρθρο 10 παρ. 14, (που ως ειδική κατισχύει), και τον διορισμό αυτό να τον γνωστοποιήσει στο ενεχυροφυλακείο, αλλά να τον συμπεριλάβει για το παραδεκτό της αιτήσεως για έκδοση διαταγής πληρωμής, στο άνω δικόγραφο, προκειμένου να λάβει γνώση και ο αντίδικός της, όπως και έπραξε, με ρητή αναφορά στην αίτησή της. Ωστόσο από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι η διαχειρίστρια «.....» παρείχε εντολή στον πληρεξούσιο δικηγόρο της εταιρίας «.....» να προβεί στην έκδοση της διαταγής πληρωμής και στην εκπροσώπηση της καθής ενώπιον του δικαστηρίου. Συνεπώς ο ισχυρισμός, ότι η καθής δεν παρέστη ιδίω ονόματι στο δικαστήριο, αλλά εκπροσωπήθηκε από την διαχειρίστρια αυτής εντολοδόχο, είναι αναπόδεικτος και απορριπτέος. Εξάλλου ο ανακόπτων δεν αμφισβητεί ότι η καθής είχε χορηγήσει ρητή πληρεξουσιότητα στον πληρεξούσιο δικηγόρο της, για τη συζήτηση στο ακροατήριο, ώστε να εξετάσει το δικαστήριο τυχόν έλλειψή της. Εφόσον τα ίδια δέχθηκε και η εκκαλούμενη, και απέρριψε σιγή, τον πρώτο λόγο ανακοπής, ορθά εφάρμοσε το νόμο και δεν έσφαλε. Γι' αυτό ο σχετικός λόγος της εφέσεως, με τον οποίο ο εκκαλών-ανακόπτων, υποστηρίζει τα αντίθετα, πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμος.

2391/2011 ΜΠΡ ΑΘ (573587)

(ΕΕΜΠΔ 2012/107)

Σύμβαση μεταβίβασης τιλοποιουμένων απαιτήσεων. Καταχώρηση αυτής σε περίληψη, σύμφωνα με το αρ. 3 του ν. 2844/2000. Περιεχόμενο αυτής. Από αυτήν την καταχώρηση θεωρείται ότι ολοκληρώθηκε η μεταβίβαση. Επίσης η καταχώρηση αυτής συνιστά και την αναγγελία στον οφειλέτη.

Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών 2391/2011

Πρόεδρος: Μ. Αποστολοπούλου

Δικηγόρος: Ευ. Κακέτση

Στην πιο απλή μορφή της, η τιτλοποίηση συνίσταται στην εκχώρηση (μεταβίβαση λόγω πωλήσεως) απαιτήσεων από έναν ή περισσότερους τομείς δραστηριότητας μιας εταιρίας προς μια άλλη εταιρία, η οποία έχει ως ειδικό σκοπό την αγορά των εν λόγω απαιτήσεων έναντι τιμήματος. Το τίμημα καταβάλλεται από το προϊόν της διάθεσης σε επενδυτές ομολογιών, στο πλαίσιο ομολογιακού δανείου που η λήπτρια εταιρία εκδίδει για το σκοπόν αυτόν. Οι απαιτήσεις που μεταβιβάζονται με σκοπό την τιτλοποίηση μπορεί να είναι απαιτήσεις κατά οποιουδήποτε τρίτου ακόμη και των καταναλωτών υφιστάμενες ή μελλοντικές, εφόσον αυτές προσδιορίζονται ή είναι δυνατόν να προσδιοριστούν με οποιονδήποτε τρόπο (βλ. παρ. 6 του ως άνω νόμου).

Περαιτέρω, η σύμβαση μεταβίβασης των τιτλοποιούμενων επιχειρηματικών απαιτήσεων καταχωρίζεται σε περίληψη που περιέχει τα ουσιώδη στοιχεία αυτής, σύμφωνα με το αρ. 3 του ν. 2844/2000 (βλ. παράγραφο 8 του άρθρου αυτού). Από την καταχώριση της σχετικής σύμβασης επέρχεται η μεταβίβαση των τιτλοποιούμενων απαιτήσεων, εκτός αν άλλως ορίζεται στους όρους της σύμβασης, η δε μεταβίβαση (εκχώρηση) αναγγέλλεται εγγράφως από τον μεταβιβάζοντα ή την Εταιρία Ειδικού Σκοπού στον οφειλέτη (βλ. παράγραφο 9 του ίδιου άρθρου).

Ως αναγγελία λογίζεται η καταχώριση της σύμβασης στο δημόσιο βιβλίο του αρ. 3 του ν. 2844/2000, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 8 του ίδιου άρθρου. Πριν από την αναγγελία δεν αποκτώνται έναντι τρίτων δικαιώματα που απορρέουν από τη μεταβίβαση (εκχώρηση) λόγω πώλησης της παραγράφου 1. Η ανωτέρω καταχώριση γίνεται με δημοσίευση (κατάθεση εντύπου, η μορφή του οποίου καθορίστηκε με την 161337/2003 απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης) στο ενεχυροφυλακείο του τόπου της κατοικίας ή της έδρας του μεταβιβάζοντος, ως ενεχυροφυλακεία δε έως την ίδρυση τους με π.δ. ορίζονται τα κατά τόπους λειτουργούντα σήμερα υποθηκοφυλακεία ή κτηματολογικά γραφεία της έδρας των Πρωτοδικείων.

Η ratio της δημοσιότητας είναι η ανάγκη προστασίας των καλόπιστων τρίτων ομολογιούχων ή μη (εξομολογιακά αποκτώντων) και επομένως πριν από τη δημόσια καταχώριση της σύμβασης μεταβίβασης (εκχώρησης) λόγω πωλήσεως των τιτλοποιούμενων επιχειρηματικών απαιτήσεων στο αρμόδιο υποθηκοφυλακείο, δεν αποκτώνται έναντι τρίτων δικαιώματα (βλ. ΕφΠειρ 655/2005 ΔΕΕ 2005, 1073). [...]

[...] Αποδείχθηκε περαιτέρω ότι δυνάμει της από 06.11.2006 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης (εκχώρησης) επιχειρηματικών απαιτήσεων μεταξύ της ενάγουσας και της ως άνω τράπεζας, η οποία διέπεται, μεταξύ άλλων, από τα αρ. 10 και 14 του ν. 3156/2003, η δεύτερη μεταβίβασε στην πρώτη τις επιχειρηματικές της απαιτήσεις, μεταξύ των οποίων και την απαίτηση από την ως άνω σύμβαση με τον εναγόμενο. Περίληψη της ως άνω σύμβασης καταχωρίστηκε στις 06.11.2006 στο ειδικό βιβλίο του ενεχυροφυλακείου Αθηνών (αρ. 8 του ν. 3156/2003 και αρ. 3 του ν. 2844/2000) στον τ.3 και με α.α 186 (βλ. σχετικά την ως άνω σημείωση του Διευθυντή του ενεχυροφυλακείου επί του σώματος της σύμβασης που προσκομίζεται από την ενάγουσα). Από δε την καταχώριση της μεταβίβασης αυτής στο δημόσιο βιβλίο επέρχονται τα αποτελέσματα των αρ. 39 και 44 του ν.δ. 17.7/13.8.1923 (παρ. 12 ν. 3156/2003), ήτοι επιφέρει τα αποτελέσματα εκχώρησης. Ωσαύτως στον ίδιο τόμο και αριθμό του ειδικού βιβλίου καταχωρίστηκε και παράρτημα περιέχον το όνομα του εναγομένου - οφειλέτη (βλ. εκτύπωση ενημέρωσης δημοσίων

βιβλίων με εκχωρημένα δάνεια που προσκομίζει η ενάγουσα). Συνεπώς η ως άνω εγγραφή της σύμβασης στο δημόσιο βιβλίο συνιστά κατά το αρ. 10 § 10 του ν. 3156/2003 αναγγελία της σύμβασης εκχώρησης προς τον εναγόμενο μη απαιτούμενης έγγραφης αναγγελίας της εκχώρησης από την μεταβιβάσασα εταιρία ή την ενάγουσα προς τον οφειλέτη. [...]

Ν.Σ.

4015/2009 ΜΠΡ ΘΕΣΣΑΛ (516882)

(ΑΡΜ 2010/75)

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 623 και 624 του ΚΠολΔ προκύπτει ότι μεταξύ των ουσιαστικών και διαδικαστικών προϋποθέσεων με τη συνδρομή ή μη των οποίων μπορεί να ζητηθεί η έκδοση διαταγής πληρωμής είναι αφενός η ύπαρξη χρηματικής απαίτησης του αιτούντος από ορισμένη έννομη σχέση και αφετέρου η απαίτηση αυτή να αποδεικνύεται με δημόσια ή ιδιωτικά έγγραφα. Από τα έγγραφα πρέπει να προκύπτουν το οφειλόμενο ποσό, το ύψος της σχετικής αξίωσης, το ληξιπρόθεσμο και η αιτία της οφειλής, καθώς και τα πρόσωπα του δικαιούχου και οφειλέτη (ΑΠ 355/1999 ΕλλΔνη 40.1535). Εάν τα ανωτέρω δεν αποδεικνύονται εγγράφως, ο δικαστής οφείλει, κατ' άρθρο 628 του ΚΠολΔ, να μην εκδώσει διαταγή πληρωμής, εάν δε, παρά την έλλειψη της διαδικαστικής αυτής προϋπόθεσης, εκδοθεί διαταγή πληρωμής, τότε αυτή ακυρώνεται ύστερα από ανακοπή του οφειλέτη, κατά τα άρθρα 632 και 633 του ΚΠολΔ (ΟΛΑΠ 10/1997 ΕΕμπΔ 1999.30, ΑΠ 1102/2008, δημοσιευμένη στη Νόμος, ΑΠ 1480/2007 ΧρΙΔ 2008.437, ΑΠ 901/2006 ΕλλΔνη 2009.125, ΑΠ 737/2006, ΑΠ 665/2006, δημοσιευμένες στη Νόμος). Η ακύρωση της διαταγής πληρωμής για το λόγο αυτόν απαγγέλλεται λόγω διαδικαστικού απαραδέκτου ανεξαρτήτως της ύπαρξης και της δυνατότητας απόδειξης της απαίτησης με άλλα αποδεικτικά μέσα. Με την ανακοπή κατά διαταγής πληρωμής, η οποία υπόκειται και στη ρύθμιση των άρθρων 583 επ. ΚΠολΔ, προβάλλονται λόγοι είτε κατά του κύρους της διαταγής πληρωμής για έλλειψη διαδικαστικής προϋπόθεσης είτε κατά της ύπαρξης της απαίτησης, στη δίκη δε της ανακοπής δεν επανεκδικάζεται η υπόθεση καθολικά, αλλά μόνο στο μέτρο των υποβαλλόμενων λόγων ανακοπής, οι οποίοι, σε συνδυασμό με το αίτημα της, προσδιορίζουν την έκταση της εκκρεμοδικίας που επέρχεται με την άσκηση της ανακοπής και αναγκαίως οριοθετούν το αντικείμενο της δίκης της ανακοπής (ΟΛΑΠ 10/1997 ό.π.)

III. Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 10 παρ. 1 του ν. 3156/2003, τιτλοποίηση απαιτήσεων είναι η μεταβίβαση επιχειρηματικών απαιτήσεων λόγω πώλησης με σύμβαση που καταρτίζεται εγγράφως μεταξύ του μεταβιβάζοντος και του αποκτώντος, σε συνδυασμό με την έκδοση και διάθεση, με ιδιωτική τοποθέτηση μόνον, ομολογίων οποιουδήποτε είδους ή μορφής, η εξόφληση των οποίων πραγματοποιείται: α` . Από το προϊόν είσπραξης των επιχειρηματικών απαιτήσεων που μεταβιβάζονται ή β` , από δάνεια, πιστώσεις ή συμβάσεις παραγώγων χρηματοοικονομικών μέσων. Ως «ιδιωτική τοποθέτηση» θεωρείται η διάθεση των ομολογίων σε περιορισμένο κύκλο προσώπων, που δεν μπορεί να υπερβαίνει τα εκατόν πενήντα. «Μεταβιβάζων», κατά την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, μπορεί να είναι έμπορος με εγκατάσταση στην Ελλάδα και «αποκτών» νομικό μόνο πρόσωπο - ανώνυμη εταιρία - με σκοπό την απόκτηση και την τιτλοποίηση των απαιτήσεων (Εταιρία Ειδικού Σκοπού). Η εταιρία καταβάλλει το τίμημα και «τιτλοποιεί» τις απαιτήσεις εκδίδοντας αξιόγραφα «ομολογίες» ονομαστικής αξίας τουλάχιστον 100.000 ευρώ η κάθε μία (βλ. παράγραφο 5 του άρθρου αυτού). Στην πιο απλή μορφή της, η τιτλοποίηση συνίσταται στην εκχώρηση (μεταβίβαση λόγω πωλήσεως) απαιτήσεων από έναν ή περισσότερους

τομείς δραστηριότητας μιας εταιρίας προς μια άλλη εταιρία, η οποία έχει ως ειδικό σκοπό την αγορά των εν λόγω απαιτήσεων έναντι τιμήματος. Το τίμημα καταβάλλεται από το προϊόν της διάθεσης σε επενδυτές ομολογιών, στο πλαίσιο ομολογιακού δανείου που η λήπτρια εταιρία εκδίδει για το σκοπόν αυτόν.

Περαιτέρω, η σύμβαση μεταβίβασης των τιτλοποιούμενων επιχειρηματικών απαιτήσεων καταχωρίζεται σε περίληψη που περιέχει τα ουσιώδη στοιχεία αυτής, σύμφωνα με το άρθρο 3 του ν. 2844/2000 (βλ. παράγραφο 8 του άρθρου αυτού).

Από την καταχώριση της σχετικής σύμβασης επέρχεται η μεταβίβαση των τιτλοποιούμενων απαιτήσεων, εκτός αν άλλως ορίζεται στους όρους της σύμβασης, η δε μεταβίβαση (εκχώρηση) αναγγέλλεται εγγράφως από τον μεταβιβάζοντα ή την Εταιρία Ειδικού Σκοπού στον οφειλέτη (βλ. παράγραφο 9 του ιδίου άρθρου). Ως αναγγελία λογίζεται η καταχώριση της σύμβασης στο δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 του ν. 2844/2000, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 8 του ιδίου άρθρου. Πριν από την αναγγελία δεν αποκτώνται έναντι τρίτων δικαιώματα που απορρέουν από τη μεταβίβαση (εκχώρηση) λόγω πώλησης της παραγράφου 1. Η ανωτέρω καταχώριση γίνεται με δημοσίευση (κατάθεση εντύπου, η μορφή του οποίου καθορίστηκε με την 161337/2003 απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης) στο ενεχυροφυλακείο του τόπου της κατοικίας ή της έδρας του μεταβιβάζοντος, ως ενεχυροφυλακεία δε έως την ίδρυση τους με π.δ. ορίζονται τα κατά τόπους λειτουργούντα σήμερα υποθηκοφυλακεία ή κτηματολογικά γραφεία της έδρας των Πρωτοδικείων. Η ratio της δημοσιότητας είναι η ανάγκη προστασίας των καλόπιστων τρίτων ομολογιούχων ή μη (εξομολογιακά αποκτώντων) και επομένως πριν από τη δημόσια καταχώριση της σύμβασης μεταβίβασης (εκχώρησης) λόγω πώλησεως των τιτλοποιομένων επιχειρηματικών απαιτήσεων στο αρμόδιο υποθηκοφυλακείο, δεν αποκτώνται έναντι τρίτων δικαιώματα (βλ. ΕφΠειρ 655/2005 ΔΕΕ 2005.1073).

Στην προκείμενη περίπτωση οι ανακόπτοντες, με τον πρώτο (κύριο) λόγο ανακοπής τους, δίδουν την ακύρωση της υπ' αριθμ. 750/2008 διαταγής πληρωμής του δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, εκθέτοντας ότι η καθής - αιτούσα την έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής - εταιρία ειδικού σκοπού απόκτησης και τιτλοποίησης απαιτήσεων δεν απέδειξε εγγράφως ότι διατηρεί έναντι αυτών απαίτηση και συγκεκριμένα δεν απέδειξε εγγράφως την επικαλούμενη στην αίτηση της σύμβαση, δυνάμει της οποίας, κατά τους ισχυρισμούς της, η τράπεζα «...» της μεταβίβασε (εκχώρησε) λόγω πώλησης την επιχειρηματική της απαίτηση που διατηρούσε έναντι του πρώτου αυτών από την υπ' αριθμ. 32036746/21.6.2004 σύμβαση αλληλόχρεου λογαριασμού, δυνάμει της οποίας η ανωτέρω τράπεζα του χορήγησε πίστωση έως του ποσού των 100.000 ευρώ, που αυξήθηκε κατά 70.000 ευρώ με μεταγενέστερη αυξητική σύμβαση, καθώς και την επιχειρηματική απαίτηση που διατηρούσε έναντι της δεύτερης αυτών, από σύμβαση εγγύησης, δυνάμει της οποίας η τελευταία εγγυήθηκε την εμπρόθεσμη και ολοσχερή εξόφληση του προκύπτοντος καταλοίπου της ανωτέρω πίστωσης. Ο λόγος αυτός ανακοπής, ο οποίος βάλλει κατά του κύρους της προσβαλλόμενης διαταγής λόγω έλλειψης διαδικαστικής προϋπόθεσης κατά την έκδοση της, είναι παραδεκτός και νόμιμος, στηριζόμενος στις διαλαμβανόμενες στη μείζονα σκέψη διατάξεις και επομένως πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

IV. Από τα νομίμως προσκομιζόμενα μετ' επικλήσεως από τους διαδίκους έγγραφα αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: Κατόπιν της από 23.11.2007 αίτησης της καθής η ανακοπή, η οποία είναι εταιρία με ειδικό σκοπό την απόκτηση και τιτλοποίηση απαιτήσεων κατά την έννοια του άρθρου 10 παρ. 1 του ν. 3156/2003, εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 750/2008 διαταγή πληρωμής του δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, με την οποία υποχρεώθηκαν οι ανακόπτοντες να της καταβάλουν εις ολόκληρο το ποσό των 76.465,50 ευρώ, εντόκως με το συμβατικό επιτόκιο υπερημερίας και με εξάμηνο ανατοκισμό των τόκων μέχρι ολοσχερούς εξόφλησης, καθώς και το ποσό των 1.171,00 ευρώ για

δικαστική δαπάνη έκδοσης της διαταγής πληρωμής. Ειδικότερα με την από 23.11.2007 αίτηση η εκεί αιτούσα και ήδη καθής επικαλέστηκε και προσκόμισε ως έγγραφα απόδειξης της έναντι των ανακοπτόντων απαιτήσεως της, της αιτίας αυτής, του ύψους της και της ίδιας ως δικαιούχου της απαίτησης α`) την υπ` αριθμ. 32036746/21.6.2004 σύμβαση πίστωσης με ανοικτό αλληλόχρεο λογαριασμό, β`) απόσπασμα εξηγμένο από τα εμπορικά βιβλία της ανωτέρω τράπεζας, στο οποίο αποτυπώνεται η κίνηση του τηρούμενου προς εξυπηρέτηση της δανειστικής σύμβασης λογαριασμού που κατά το κλείσιμο του στις 8.10.2007 εμφάνιζε χρεωστικό υπόλοιπο 75465,50 ευρώ, μεταφερόμενο σε λογαριασμό οριστικής καθυστέρησης, το οποίο (απόσπασμα) βάσει ρητού όρου της σύμβασης αποτελεί πλήρη απόδειξη, γ) την από 9.10.2007 εξώδικη καταγγελία της σύμβασης πίστωσης της τράπεζας «..», δ`) «φωτοαντίγραφο της από 6.11.2006 σύμβασης εκχώρησης επιχειρηματικών απαιτήσεων και την αντίστοιχη εγγραφή στο ενεχυροφυλακείο Αθηνών» και ε`) την υπ` αριθμ. πρωτοκόλλου 106/6.11.2006 του ενεχυροφυλακείου Αθηνών δημοσίευση της σύμβασης Διαχείρισης Επιχειρηματικών Απαιτήσεων του άρθρου 10 παρ. 14 και 16 του ν. 3156/2003. Το ως άνω υπό στοιχείο δ` έγγραφο η αιτούσα επικαλέστηκε και προσκόμισε αφενός προς απόδειξη της, από μέρους της ισχυριζόμενης στην ανωτέρω αίτηση προς έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής, σύμβασης εκχώρησης, δυνάμει της οποίας η τράπεζα «...» της μεταβίβασε την απαίτηση που διατηρούσε έναντι των ανακοπτόντων από τη σύμβαση πίστωσης που κατήρτισε με τον πρώτο και τη σύμβαση εγγύησης που κατήρτισε με τη δεύτερη, και αφετέρου προς απόδειξη της καταχώρισης αυτής (σύμβασης εκχώρησης) στο ενεχυροφυλακείο Αθηνών, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 10 του ν. 3156/2003. Στο ίδιο δε ως άνω έγγραφο, αναφορικά με την απόδειξη της αιτούσας τη διαταγή και ήδη καθής ως δικαιούχου της απαίτησης, λόγω εκχώρησης της προς αυτήν, στηρίχτηκε και η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής του δικαστή του δικαστηρίου τούτου, στην οποία και μνημονεύεται το έγγραφο αυτό (βλ υπ` αριθμ. 750/2008 διαταγή πληρωμής). Στο εν λόγω έγγραφο, που αποτελεί ακριβή μετάφραση του συνημμένου και συνταγμένου στην αγγλική γλώσσα κειμένου και φέρει τον τίτλο «Σύμβαση εκχώρησης» αναφέρεται ότι στις 6 Νοεμβρίου 2006, μεταξύ του πιστωτικού ιδρύματος «...» και της καθής η ανακοπή, συσταθείσας στην Αγγλία και Ουαλία, εταιρίας με την επωνυμία «.....» καταρτίστηκε σύμβαση εκχώρησης και ειδικότερα συμφωνήθηκε η πώληση από την ανωτέρω τράπεζα προς την καθής, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3156/2003, επιλεγμένων από την πρώτη συμβάσεων, συνιστάμενων σε ανανεούμενα δάνεια και χρεολυτικά δάνεια, οι οποίες με την καταβολή του τιμήματος από μέρους της καθής καθίστανται εκχωρηθείσες συμβάσεις. Ειδικότερα, στο εν λόγω έγγραφο αναφέρεται ότι «Σύμφωνα με τα άρθρα 455 και επακόλουθα του ελληνικού αστικού κώδικα και το άρθρο 10 του ν. 3156/2003 ο «μεταβιβάζων» «...» συμφωνεί με την πώληση και την ανάθεση στην και η συμφωνεί να αγοράσει: α`) όλες τις υφιστάμενες απαιτήσεις από την έναρξη της επιχειρηματικής δραστηριότητας κατά την αντίστοιχη ημερομηνία προσθήκης της σύμβασης στις εν λόγω εκχωρηθείσες συμβάσεις, β`) όλα τα ειδικά προνόμια τα οποία απολαμβάνουν τα πιστωτικά ιδρύματα αναφορικά με την ικανοποίηση των αξιώσεων τους, του δικαιώματος να ρυθμίζουν το επιτόκιο σύμφωνα με το ν.δ. 577/48 και τις επακόλουθες κανονιστικές πράξεις της Τράπεζας της Ελλάδος και όλων των εκπνώσεων και φοροαπαλλαγών που έχουν καθιερωθεί υπέρ του μεταβιβάζοντος και γ) όλα τα λοιπά δικαιώματα έναντι οιοδήποτε εγγυητή, ο οποίος σχετίζεται με σύμβαση που έχει επιλέξει ο μεταβιβάζων και αναφέρεται στη σύμβαση εκχώρησης, αντί καταβλητέας τιμής αποδοχής για την πώληση και εκχώρηση των απαιτήσεων και των παρεπόμενων δικαιωμάτων και προνομίων, ύψους 2.250.000.000 ευρώ (βλ. φωτοαντίγραφο της από 6.11.2006 σύμβασης εκχώρησης).

Ωστόσο, στο ανωτέρω έγγραφο δεν προσδιορίστηκαν ατομικά εκάστη των απαιτήσεων που η τράπεζα «.....» επέλεξε και συμφώνησε να πωλήσει (εκχωρήσει), κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 10 του ν. 3156/2003, προς την καθής η ανακοπή, παρά μόνον τα συμβαλλόμενα μέρη όρισαν ότι «Κατάλογος των εκχωρηθεισών συμβάσεων οι οποίες σχετίζονται με την παρούσα σύμβαση

εκχώρησης επισυνάπτεται στο χρονοδιάγραμμα του παρόντος» (βλ. 2ο όρο της σύμβασης). Τέτοιο έγγραφο όμως δεν φαίνεται να έχει επισυναφθεί στη «σύμβαση εκχώρησης», πολύ δε περισσότερο η αιτούσα δεν επικαλέστηκε και προσκόμισε για την έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής και επομένως ούτε από την από 6.11.2006 «σύμβαση εκχώρησης», αλλά ούτε και από τα λοιπά προσκομισθέντα με την αίτηση έκδοσης της προσβαλλόμενης διαταγής έγγραφα, όπως αυτά μνημονεύθηκαν ανωτέρω ένα προς ένα, αποδείχθηκε εγγράφως η εκχώρηση (μεταβίβαση λόγω πώλησης) προς την καθής η ανακοπή της απορρέουσας από την υπ αριθμ. 32036746/21.6.2004 σύμβαση πίστωσης και εγγύησης απαίτησης της τράπεζας «...» έναντι των ανακοπτόντων και συνακόλουθα δεν αποδείχθηκε εγγράφως ότι η καθής η ανακοπή είναι δικαιούχος της ενσωματωμένης στην προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής απαίτησης. Η τελευταία βέβαια ισχυρίζεται ότι η σύμβαση εκχώρησης δεν ήταν καν αναγκαίο να προσκομιστεί ως έγγραφο ενώπιον του εκδώναντος την προσβαλλόμενη διαταγή δικαστή προς έγγραφη απόδειξη του ότι η ίδια είναι δικαιούχος της απαίτησης, προσκομίστηκε δε μόνον προς υποβοήθηση του τελευταίου για την κατανόηση του θεσμού των τιτλοποιημένων απαιτήσεων, καθόσον σημασία έχει η καταχώριση της σύμβασης στο ενεχυροφυλακείο Αθηνών, που εν προκειμένω αποδείχθηκε από το προσκομιζόμενο έγγραφο με τίτλο «Εκτύπωση ενημέρωσης δημόσιων βιβλίων με εκχωρημένα δάνεια», στο οποίο και αποτυπώνεται η σφραγίδα του ανωτέρω ενεχυροφυλακείου. Ωστόσο, ο ισχυρισμός αυτός ελέγχεται αβάσιμος, αφού προϋπόθεση της έκδοσης διαταγής πληρωμής είναι μεταξύ άλλων και η έγγραφη απόδειξη του δικαιούχου της απαίτησης και εν προκειμένω της σύμβασης εκχώρησης που επικαλέστηκε η καθής προς θεμελίωση της ενεργητικής της νομιμοποίησης στην έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής, το δε ανωτέρω επικαλούμενο από αυτήν έγγραφο εκτύπωσης ενημέρωσης δημόσιων βιβλίων με την επί αυτού σφραγίδα της προϊσταμένης του υποθηκοφυλακείου Αθηνών (που ορίζεται ως ενεχυροφυλακείο μέχρι την ίδρυση τέτοιου) ότι τούτο αποτελεί ακριβές αντίγραφο από το παράρτημα των εκεί τηρούμενων βιβλίων, δεν αποδεικνύει την εκχώρηση προς την καθής η ανακοπή της συγκεκριμένης απαίτησης, για την οποία εκδόθηκε η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής. Εξάλλου, πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως προκύπτει από τη σχετική σφραγίδα του γραμματέα του παρόντος δικαστηρίου στο ανωτέρω έγγραφο, τούτο προσκομίστηκε συνημμένο στην από 9.10.2007 εξώδικη καταγγελία - πρόσκληση και δήλωση της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας «...» προς τον πρώτο ανακόπτοντα, με την οποία η ανωτέρω τράπεζα, και όχι η εκδοχέας καθής η ανακοπή καταγγέλλει τη σύμβαση πίστωσης και καλεί τον ανωτέρω οφειλέτη να προβεί σε εξόφληση του κατάλοιπου του αλληλόχρεου λογαριασμού, και όχι ως αυτοτελές έγγραφο, για το λόγο δε αυτόν και δεν μνημονεύθηκε ειδικά στην αίτηση και στην προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής. Συνεπεία των ανωτέρω παραδοχών του δικαστηρίου και ανεξάρτητα από την ύπαρξη και τη δυνατότητα απόδειξης της απαίτησης με άλλα αποδεικτικά μέσα, πρέπει ο πρώτος λόγος ανακοπής να γίνει δεκτός και ως κατ' ουσία βάσιμος, να ακυρωθεί, παρελκούσης της έρευνας των λοιπών λόγων ανακοπής, η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής, λόγω διαδικαστικού απαραδέκτου, συνιστάμενου στη μη έγγραφη απόδειξη της καθής η ανακοπή ως δικαιούχου της απαίτησης που ενσωματώνει αυτή.

2391/2011 ΜΠΡ ΑΘ (573587)

(ΕΕΜΠΔ 2012/107)

Σύμβαση μεταβίβασης τιλοποιουμένων απαιτήσεων. Καταχώρηση αυτής σε περίληψη, σύμφωνα με το αρ. 3 του ν. 2844/2000. Περιεχόμενο αυτής. Από αυτήν την καταχώρηση θεωρείται ότι ολοκληρώθηκε η μεταβίβαση. Επίσης η καταχώρηση αυτής συνιστά και την αναγγελία στον οφειλέτη.

2010 Γ. ΛΕΚΚΑΣ - ANEY ΚΕΙΜΕΝΟΥ

(ΧΡΗΔΙΚ 2010/16)

Τρόποι εταιρικής χρηματοδότησης (ιδίως η τιτλοποίηση) και η οικονομική κρίση.

Μελέτη του Γεωργίου Κ. Λέκκα, Λέκτορας Νομικής Σχολής Αθηνών, Δικηγόρου, δημοσιευμένη στο ΧΡΗΔΙΚ 2010, 16.

2009 Ι. ΜΑΡΚΟΥ - ANEY ΚΕΙΜΕΝΟΥ

(Δ/ΝΗ 2009/329)~

Οι "άυλοι τίτλοι" ως ιδιότυπες σχέσεις.~

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

Ι. Εισαγωγικές δογματικές τοποθετήσεις

1. Το έγγραφο στοιχείο του αξιογράφου

α. Αξία ενσωματωμένη

β. Υπηρετική λειτουργία

2. Αξία δεκτική εξουσίσεως

α. Υποχώρηση προσωπικού δεσμού

β. Αξιογραφικές ιδιότητες

3. Περιουσία και αντικείμενα

α. Ευρεία και στενή έννοια

β. Πραγματολογική θεμελίωση

γ. Διαφοροποίηση απαιτήσεων

δ. Σχέση προς το αντικείμενο

ε. Συναλλακτική αξία

στ. Ενδι(...) (Βλέπε περισσότερα)

2009 Γ. ΚΑΛΛΙΜΟΠΟΥΛΟΣ - ANEY ΚΕΙΜΕΝΟΥ

(ΧΡΗΔΙΚ 2009/372)

Ομολογιακά δάνεια που καλύπτονται από έναν ομολογιούχο δανειστή και εφαρμογή των διατάξεων του Ν.3156/2003.

Γνωμοδότηση του Γεωργίου Δ. Καλλιμόπουλου, Ομότιμου Καθηγητή Πανεπιστημίου Αθηνών, δημοσιευμένη στο ΧΡΗΔΙΚ 2009, 372.

2006

Θ.ΚΟΥΛΟΥΡΙΑΝΟΣ

(382852) - ANEY

ΚΕΙΜΕΝΟΥ

(ΧΡΙΔ 2006/181)~

Ο θεσμός της τιτλοποίησης απαιτήσεων ως μορφή χρηματοδότησης των επιχειρήσεων σύμφωνα με το ν.3156/2003.~

Μελέτη του Θεοδώρου Χ. Κουλουριάνου, Δικηγόρου - LLM (University of London), δημοσιευμένη στα ΧΡΙΔ 2006, 181.

51

2006 Δ.ΛΙΑΠΠΗΣ (402994) - ANEY ΚΕΙΜΕΝΟΥ

(ΕΕΜΠΔ 2006/786)~

Η αρχιτεκτονική της τιτλοποίησης επιχειρηματικών απαιτήσεων - Οι συμβατικές σχέσεις.~

Μελέτη του Δημήτρη Χ. Λιάππη, Λέκτορα Νομικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών - Δικηγόρου, δημοσιευμένη στην ΕΕΜΠΔ 2006, 786.